

De Persoon en het Werk van de Heilige Geest

Les 14/16: De gave van Talen

Bron: <http://www.middletonbiblechurch.org/holyspir/index.htm>

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (HSV)
Vertaling, ingekort, voetnoten door M.V.

Wat leert de Bijbel over deze controversiële gave?

1. Hebt u de Heilige Geest ontvangen?

Dit is een vraag die charismaten mensen dikwijls stellen. Wat zij werkelijk bedoelen met deze vraag is dit: “Hebt u de doop met de Geest, de charismatische ervaring van spreken in talen?”

Laten we terugkeren naar de fundamentele vraag: “Hebt u de Geest ontvangen?” Wat is het bijbelse antwoord? In 1 Korinthiërs 6:19-20 leren we dat de Korinthiërs, zelfs de vleeselijke Korinthiërs (1 Korinthiërs 3:1-3), de Heilige Geest in zich hadden:

“Of weet u niet, dat uw lichaam een **tempel is van de Heilige Geest, Die in u is en Die u van God hebt ontvangen, en dat u niet van uzelf bent?** ²⁰ U bent immers duur gekocht. Verheerlijk daarom God in uw lichaam en in uw geest, die van God zijn” (1 Korinthiërs 6:19-20).

Zij hadden de Heilige Geest ontvangen op het moment dat ze gered werden. Dat is iets wat waar is voor elke gelovige in Christus.

Johannes 7:38-39 is een sleutelplaats. Merk zorgvuldig op wat deze zegt over het ontvangen van de Geest: Zij die **geloven** zijn zij die **ontvangen**:

Wie in Mij **gelooft**, zoals de Schrift zegt: Stromen van levend water zullen uit zijn binnenste vloeien. ³⁹ En dit zei Hij over de Geest, Die zij die in Hem geloven, **ontvangen** zouden” (Johannes 7:38-39).

Er bestaat niet zoiets als een gelovige die de Geest niet heeft ontvangen. Dus, de sleutelvraag is niet “Hebt u de Geest ontvangen?” maar “Hebt u de Heer Jezus Christus ontvangen?” (zie Johannes 1:12). Als u Christus ontvangen hebt, dan hebt u ook de Heilige Geest!

2. Hoe weet u dat de Heilige Geest in u woont?

Het charismatische antwoord:

“Hoe weet ik dat de Heilige Geest in mij woont?” De Charismatische Vernieuwing biedt een antwoord op deze vraag: de doop met de Heilige Geest, een krachtige ervaring die het recipiënt overtuigt dat God reëel is. [Richard Quebedeaux, *The New Charismatics*, original edition, p. 2].

Met andere woorden: “Ik weet dat het waar is omdat ik het heb ervaren. Ik heb het gevoeld. Het gebeurde bij mij! In heb in talen gesproken!”

Het bijbelse antwoord wordt gevonden in Romeinen 8:9:

“Maar u bent niet in het vlees, maar in de Geest, wanneer althans de **Geest van God in u woont. Maar als iemand de Geest van Christus niet heeft, die is niet van Hem**”.

Als een persoon de Heilige Geest niet heeft, dan is hij niet van Hem. Hij behoort Christus niet toe. Hij is geen christen. Maar een gered persoon heeft de Heilige Geest. Hoe weet ik dit? **Ik weet dit omdat God dat zo zegt.** Allen die geloven in Christus ontvingen de Geest (Johannes 7:39). Paulus zei: “Bewaar door de Heilige Geest, Die **in** ons woont, het goede pand, dat u toevertrouwd is” (2 Timotheüs 1:14), en dit is waar voor elk met bloed gekocht kind van God. Volgens Gods definitie

(1 Korinthiërs 6:19; Romeinen 8:9; Johannes 7:39; enz.) is een christen iemand in wie de Heilige Geest woont en die dus de Heilige Geest heeft ontvangen. Er bestaat niet zoiets als een persoon die gerechtvaardigd is door geloof maar de Geest niet ontvangen heeft.

Het feit van het ontvangen en inwonen van de Geest is niet gebaseerd op enige subjectieve en twijfelachtige ervaring. Het is gebaseerd op de duidelijke verklaringen in Gods Woord.

3. Is bij uw redding de gave van de Heilige Geest begrepen?

Hebt u een volle en complete redding of zijn er bepaalde dingen die u mist? Het Woord van God leert dat uw 'reddingspakket' helemaal compleet is. Toen wij door geloof Christus ontvingen (Johannes 1:12), ontvingen wij ook alles wat van Christus komt, inbegrepen het volgende:

Volledige vergiffenis van zonden (Efeziërs 1:7)
Lidmaatschap in het lichaam van Christus (1 Korinthiërs 12:13)
Toegang tot de familie van God (Johannes 1:12)
Vrede met God (Romeinen 5:1)
De gave van eeuwig leven (1 Johannes 5:11-12)
En zoveel meer!!!

[Zie: "215 dingen die waar zijn nu ik gered ben":

<http://www.verhoevenmarc.be/PDF/rijkdommen-genade.pdf>]

Zijn de Persoon en de aanwezigheid van de Heilige Geest begrepen in ons initieel reddingspakket of is de ontvangst van de Geest iets dat niet eerder ervaren wordt dan op een later tijdstip? Dit wordt beantwoord in Romeinen 5:5:

"En de hoop beschaamt niet, omdat de liefde van God in onze harten uitgestort is door de Heilige Geest, Die ons gegeven is" (Romeinen 5:5).

Gebaseerd op dit vers werd de Heilige Geest gegeven op het punt van de redding en niet ergens na de redding.

Charismaten spreken vaak over het "**volle evangelie**". Door deze term te gebruiken impliceren zij dat anderen geen vol evangelie hebben: "Het eenvoudig prediken van Christus en het kruis is niet voldoende. Gewone redding in Christus is niet genoeg. Er is meer dat u nodig hebt. U moet de pinksterervaring hebben van het spreken in talen, enz." Vergelijk 1 Korinthiërs 2:2.

Wij zouden echter kunnen zegen dat charismaten geen **vol** en compleet reddingspakket hebben. Het is gebrekkig en mist iets belangrijks. Zij zeggen dat u kan gered worden zonder de Heilige Geest te hebben, zonder de doop met de Heilige Geest, en zonder bepaalde gaven te bezitten die u nodig hebt.

De redding die gevonden wordt in Jezus Christus is vol en compleet, zonder enig gebrek:

"Hoe zal Hij, Die zelfs Zijn eigen Zoon niet gespaard maar voor ons allen overgegeven heeft, ons ook met Hem niet **alle dingen** schenken? (Romeinen 8:32).

De sleutel tot het christelijke leven is niet te trachten bijkomende gaven en zegeningen te krijgen, maar wel te groeien in Christus en alles te ontdekken wat we in Hem reeds bezitten, en te leren hoe rijk we in Christus werkelijk zijn! Wij zijn geestelijke miljardairs en vaak weten we dat zelfs niet!

Een uitdaging voor charismaten: "Kan u me één ding opgeven dat ik nodig heb en dat niet in Christus gevonden wordt? Kan u denken aan één ding dat ik werkelijk nodig heb en dat ik niet reeds bezit in Christus?"

4. Zouden gelovigen moeten uitzien naar een "second blessing"¹?

---

¹ Second blessing (tweede zegen): Deze leer neemt vele gedaanten aan, maar de kern van de doctrine is dat de gelovige niets ontvangt wanneer hij wedergeboren wordt en dat hij moet zoeken naar een tweede zegen, of een aanraking ervaren, waarbij hij verheven wordt boven alle worstelingen van het christelijke leven naar een complete en blijvende overwinning. <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/heiliging-valse.pdf>

“Gezegend zij de God en Vader van onze Heere Jezus Christus, Die ons gezegend heeft met **alle geestelijke zegen** in de hemelse gewesten in Christus” (Efeziërs 1:3).

Elke geestelijke zegen is van ons, en wordt gevonden in Christus. Om een overzicht te hebben van deze zegeningen, zie: “215 dingen die waar zijn nu ik gered ben”:

<http://www.verhoevenmarc.be/PDF/rijkdommen-genade.pdf> . Eén gelovige zei eens: “Als u enkel op uw tweede zegen wacht, wat bent u dan te beklagen!”

Hoe rijkelijk zijn gelovigen gezegend? “Want u kent de genade van onze Heere Jezus Christus, dat Hij omwille van u arm is geworden, terwijl Hij rijk was, opdat u door Zijn armoede **rijk** zou worden” (2 Korinthiërs 8:9). Paulus zei tot de Korinthiërs, die een probleem hadden met vleeselijkheid: “**U bent in alles rijk geworden in Hem**, in alle spreken en alle kennis, ⁶naarmate het getuigenis van Christus bevestigd is onder u, **zodat het u aan geen genadegave ontbreekt**” (1 Korinthiërs 1:5-7). De gelovige is “**volmaakt** geworden in Hem” (Kolossenzen 2:9). Als wij compleet zijn in Christus, hoe kunnen we dan gebrek hebben aan een “second blessing”? De Bijbel leert dat samen met Christus ons **alle dingen** zijn gegeven (Romeinen 8:32). Wij missen geen “second blessing” ervaring, maar als gelovigen falen we er dikwijls in de rijkdommen te claimen die we reeds hebben door de rijkdommen van Gods genade.

5. Wat is het bewijs dat u de Heilige Geest hebt ontvangen?

Welk bewijs kan u leveren dat aangeeft dat u de Heilige Geest hebt ontvangen? Charismaten wijzen vaak op het spreken in talen (hun zgn. doop van de Geest) als het bewijs dat iemand de Geest heeft ontvangen. Maar wat te zegt de Schrift?

“De **vrucht van de Geest** is echter: liefde, blijdschap, vrede, geduld, vriendelijkheid, goedheid, geloof, zachtmoedigheid, zelfbeheersing” (Galaten 5:22).

Als u werkelijk de Geest hebt ontvangen, zouden we dan niet mogen verwachten de vrucht van de Geest in uw leven te zien? Als u beweert een appelboom te zijn: **toon me dan de appels!** Als u beweert de Heilige Geest te hebben, toon me dan de vrucht van de Geest!

“Want dit is de wil van God: uw **heiliging** ... ⁷Want God heeft ons niet geroepen tot onreinheid, maar tot leven in **heiliging**. ⁸Daarom, wie dit verwerpt, verwerpt niet een mens, maar God, Die ook Zijn **Heilige Geest in** ons heeft gegeven” (1 Thessalonicenzen 4:3, 7-8).

Het bewijs dat u de Heilige Geest heeft ontvangen is een heilig leven. Als ik werkelijk de Heilige Geest heb ontvangen, ben ik dan niet verantwoordelijk om een heilig leven te leven? Vergelijk 2 Timotheüs 2:19: “Ieder die de Naam van Christus noemt, moet zich ver houden van de ongerechtigheid”.

“En bedroef de **Heilige Geest** van God niet, door **Wie** u verzegeld bent tot de dag van de verlossing” (Efeziërs 4:30).

Als u de Heilige Geest hebt ontvangen en u bent een kind van God, hoe voelt u zich dan wanneer u ongehoorzaam bent aan de Heer en niet de dingen doet die Hem behagen? Stoort u dat dan niet, voelt u zich dan niet schuldig, verontrust en miserabel? Vergelijk dit met de rechtvaardige Lot in 2 Petrus 2:7-8. De inwonende Heilige Geest maakt zijn bedroefde aanwezigheid voelbaar.

“De persoon die zondig leeft, en die zich verheugt in zo’n manier van leven, en die van plan is door te gaan met deze zondige levenswijze -- die persoon heeft de Heilige Geest niet in zich. Het feit dat hij zich comfortabel voelt bij zijn zondige levenswijze is het bewijs van de afwezigheid van de Geest!” [R. Gene Reynolds, *Assurance of Salvation*, p 73.]

6. Wat is de gave van talen: echte talen of onbegrijpelijke uitingen?

Laten we eerst het spreken in talen in beschouwing nemen dat vandaag plaatsvindt. Wat wordt er eigenlijk gesproken? Gaat het om echte talen of is het onzinnige brabbeltaal?

“Charismaten zien hun ‘tongen’ als God-gegeven gebedstaal, misschien wel als engelentaal. Maar zij die God enkel willen aanspreken met verstaanbare taal, en die weet hebben van wat professionele linguïstische specialisten hierover zeggen (en die hier unaniem over zijn) weten

dat glossolalie² geen enkel taalkarakter heeft” [“Charismatic Renewal” door J. I. Packer in *Christianity Today*, 7 maart 1980, p. 16-17.]

William Samarin, professor linguïstiek aan de Universiteit van Toronto schreef:

“Gedurende een periode van vijf jaar heb ik deelgenomen aan meetings in Italië, Nederland, Jamaïca, Canada en de Verenigde Staten. In heb ouderwetse pentecostals en neo-pentecostals geobserveerd. Ik was aanwezig op kleine meetings en in huizen, zowel als op mega openbare meetings. ... Ik heb tongensprekers geïnterviewd en talloze voorbeelden van tongen opgenomen op tape en geanalyseerd. In elk geval bleek glossolalie linguïstische nonsens te zijn. Niettegenstaande oppervlakkige gelijkenissen is glossolalie geen taal” [Geciteerd door John MacArthur, Jr. in *The Charismatics*, page 162.]

“Linguïstische specialisten werken met precieze definities van wat een natuurlijke menselijke taal uitmaakt. Glossolalie (spreken in tongen) faalt erin aan de criteria van deze definities tegevoet te komen. Meer specifiek, het werk van Charles F. Hockett (in Joseph H. Greenberg, ed., *Universals of Language*, 1963) detailleert zestien criteria voor het hebben van taal. Het onderzoek van linguïsten onthult duidelijk dat de gesproken uitingen van glossolalisten niet aan deze criteria voldoen. Voor een nauwkeurig verslag over waarom glossolatie-uitingen geen menselijke talen zijn, zie dr. Eugene A. Nida’s *Glossolalia: A Case of Pseudo-Linguistic Structure*. De werken van dr. William J. Samarin, in het bijzonder *The Linguisticity of Glossolalia*, zijn behulpzaam in het verklaren van de verschillen tussen glossolalie en natuurlijke menselijke talen” [Dit citaat komt uit *The Psychology of Speaking in Tongues* door John P. Kildahl (Harper & Row, 1972), p. 47.]

Met andere woorden, ga naar een charismatische samenkomst waar mensen in tongen spreken, neem deze glossolalie op met een taperecorder, breng de tape naar de beste linguïstische specialisten die je maar kan vinden, laat hen deze tongenuitingen bestuderen, en wat zal hun conclusie zijn? Zij zullen concluderen dat de uitingen linguïstische nonsens zijn en helemaal geen taal.

Hoe verschilt de moderne tongenbeweging met het talen spreken in de Bijbel. De sleutel passage hier is Handelingen 2, waar we het eerste verschijnen van de talengave vinden in de Bijbel. Wat werd er gesproken op die pinksterdag? Er kan geen twijfel over bestaan dat dit echte talen waren:

“Toen dan dit geluid klonk, kwam de menigte samen en raakte in verwarring, want ieder hoorde hen **in zijn eigen taal spreken**. ... En hoe kunnen wij hen dan horen, eenieder **in onze eigen taal**, waarin wij geboren zijn?” (Handelingen 2:6, 8).

Uit deze passage kunnen we een definitie van de bijbelse gave van talen formuleren:

De gave van talen was de miraculeuze bekwaamheid een taal te spreken die de spreker nooit had geleerd. Ze was miraculeus, “zoals de Geest hun gaf uit te spreken” (vers 4) en los van de Geest kon dat nooit gebeuren. Het was een echte taal “want ieder hoorde hen **in zijn eigen taal spreken**” (vers 6). De sprekers hadden nooit de taal geleerd die zij spraken: “En zij waren allen buiten zichzelf en verwonderden zich, en zij zeiden tegen elkaar: Zie, zijn het niet allen Galileeërs die daar spreken” (vers 7).

Een ander sleutelhoofdstuk is 1 Korinthiërs 14. In dit hoofdstuk vinden we twee sterke argumenten om het feit te ondersteunen dat het spreken in talen échte talen betrof:

1) Argument 1: Het feit dat de talen geïnterpreteerd (vertaald) konden worden

Zie 1 Korinthiërs 14:5, 13, 27, 28: Talen “uitleggen”³ [Grieks: *diermeneuo*] is ze vertalen.

Ons argument is eenvoudig dit: U kan enkel een echte taal uitleggen, interpreteren of vertalen. Extatische uitingen, onzinnige lettergrepen of betekenisloos gebrabbel, kan niet vertaald worden.

Conclusie: enkel een echte taal kan geïnterpreteerd of vertaald worden. De talen in 1 Korinthiërs 14 konden vertaald worden en zijn dus echte talen.

² Tongenspreken of glossolalie is de onbijbelse namaak van het spreken in vreemde, niet aangeleerde talen.

³ Voor ons “uitleggen” staat in het Grieks “diermeneuo”: uitleggen, vertalen, interpreteren (Strong 1329).

2) Argument 2: Het feit dat de talen uit woorden bestonden

Zie 1 Korinthiërs 14:19:

“In de gemeente echter wil ik liever vijf woorden spreken met mijn verstand, om ook anderen te onderwijzen, dan tienduizend **woorden** in een andere taal”.

Dit vers maakt duidelijk dat de gave van talen uit “woorden” bestond. Talen in de Bijbel waren geen extatische uitingen; het waren **woorden**. Het waren geen onzinnige lettergrepen; het waren **woorden**. Dit was geen betekenisloos gebrabbel maar het waren **woorden**: rationele uitingen.

Voor meer argumentatie dat de gave van talen uit echte talen bestond, die op aarde gesproken werden, zie *God's Gift of Tongues*, door George Zeller, p. 107-110, “Twelve Reasons Why Biblical Tongues Were Real Languages”: <http://www.middletonbiblechurch.org/tongues/apendix1.htm>

7. Werd in nieuwtestamentische tijden verwacht dat elke gelovige in talen sprak?

Was de gave van talen iets dat aan elke gelovige werd gegeven, een gave waarvan verwacht wordt dat elke gelovige die bezit?

In 1 Korinthiërs 12:4-11 leren we dat elke gelovige een geestelijke gave heeft (of misschien meer dan één) maar niet elke gelovige heeft dezelfde gave. Sommige gelovigen hadden de gave van talen (vers 10) maar niet allen. In 1 Korinthiërs 12:30 wordt de vraag gesteld: “Spreken zij soms allen in talen?” Het is een retorische vraag die een negatief antwoord impliceert: NEE! Niet allen spraken in talen. Het was een gave voor sommigen maar **niet allen**.

Hoe komt het dan dat men in charismatische kringen iedereen aangemoedigt en overreed om in talen te spreken? Waarom aangemoedigd voor allen terwijl die gave enkel voor sommigen was?

8. Waar in de Bijbel zegt God te gelovige in talen te spreken?

Bestaat er zo'n bevel? Er is een bevel dat zegt: “word **vervuld** met de Geest” (Efeziërs 5:18). Er is ook een bevel dat zegt: “**Wandel** door de Geest” (Galaten 5:16). Maar nergens is er een bevel om in talen te spreken! Hoe kan God alle gelovigen bevelen om in talen te spreken als God deze gave enkel aan sommige gelovigen gaf!

Een uitdaging voor charismaten: “Ik wil graag in talen spreken als u me één gebod uit Gods Woord kunt aantonen dat me zegt dit te doen”!

Welke instructie wordt door charismatische leiders gegeven om te trachten mensen aan te zetten in talen te spreken. Hier een voorbeeld:

“Wees vastbesloten geen woord Engels te spreken op dit moment (u kan geen twee talen tegelijk spreken). Verhef het geluid van uw stem en de Heilige Geest zal u uiting geven in een nieuwe taal op bovennatuurlijke wijze. Wees niet bezorgd over ‘wat te zeggen’, wanneer de taal bovennatuurlijk wordt gesproken en niet passeert langs het verstand of intellect maar door uw geest die verlevendigd wordt door de Heilige Geest. Zet uw spreekvermogen in actie, in geloof (vocale akkoorden, tong, lippen) zoals bij het spreken van elke taal, en de Heilige Geest, die nu in u woont, zal de uiting geven” [Uit een traktaat gepubliceerd door dr. Hobart Freeman, *Faith Ministries and Publications*, (Warsaw, Indiana)].

Hier een ander voorbeeld vanuit de bladzijden van de kerkgeschiedenis:

Marcus: “Open uw mond, spreek wat u dan ook overkomt”. Zij dan, ijdel opgeblazen en in verrukking door deze woorden, en erg opgewonden in de ziel door de verwachting dat zijzelf moet profeteren, terwijl haar hart geweldig klopte (van emotie), bereikte de vereiste graad van vermetelheid, en ook ijdelheid, zowel als onbeschaamdheid, en uitte sommige onzinnigheden zoals het aan haar gebeurde, zoals kan verwacht worden van iemand met een lege geest” [Irenaeus *Adversus Haereses* (“Tegen de kettters”)].

Denk niet aan wat je zegt en gebruik je geest niet! Lijkt dat een gezond advies te zijn?

9. Hoe belangrijk was de gave van talen in nieuwtestamentische tijden?

“Ik dank mijn God dat ik in meer andere talen spreek dan u allen. In de gemeente echter wil ik liever **vijf** woorden spreken met mijn verstand, om ook anderen te onderwijzen, dan **tienduizend** woorden in een andere taal” (1 Korinthiërs 14:18-19).

Wat een vergelijking! Vijf woorden die kunnen begrepen worden zijn beter dan tienduizend woorden in een onbegrepen taal! Stel u voor dat een prediker zijn zondagse preek zou beperken tot vijf woorden! Maar slechts vijf woorden zijn beter en dan duizenden woorden in een taal.

In 1 Korinthiërs 14 hechtte Paulus meer waarde aan de gave van profetie dan aan de gave van talen (zie verzen 1-5). In 1 Korinthiërs 12:28 geeft Paulus een lijst van bepaalde gaven, in volgorde van belangrijkheid:

“God nu heeft sommigen in de gemeente een plaats gegeven: ten eerste apostelen, ten tweede profeten, ten derde leraars, vervolgens krachten, daarna genadegaven van genezingen, vormen van hulpverlening, bestuurlijke gaven, allerlei **talen**”

Hier zien we dat de gave van talen helemaal aan het eind van de lijst staat opgegeven, en dus van het minste belang is!

10. Wanneer hield de gave van talen op?

De charismatische antwoorden:

1) Talen zijn nooit opgehouden. God geeft vandaag nog steeds de gave van talen, net zoals Hij dat deed in nieuwtestamentische tijden.

of

2) De gave van tongen hield op in de vroege geschiedenis van de kerk, misschien aan het eind van de eerste eeuw. Echter, in deze laatste dagen is de tongengave terug verschenen en God geeft andermaal deze gave.

Het bijbelse antwoord:

“De liefde vergaat nooit. Wat dan profetieën betreft, zij zullen tenietgedaan worden, wat **talen** betreft, **zij zullen ophouden**, wat kennis betreft, zij zal tenietgedaan worden” (1 Korinthiërs 13:8).

Paulus voorzei dat de gave van talen zou ophouden. God zou ermee ophouden deze gave te geven. Het enige probleem is dat Paulus in dit vers niet zegt **wanneer** talen zouden ophouden.

Er zijn echter drie benaderingen die gevolgd kunnen worden om te bepalen **wanneer** talen in feite ophielden. We zullen deze drie benaderingen hierna bespreken:

1) DE HISTORISCHE BENADERING

Er bestaat overweldigend historisch bewijs dat de gave van talen vroeg in de kerkgeschiedenis ophield. Richard Quebedeaux, een vriend van de charismatische beweging, geeft dit feit toe:

“Bewijs voor het voorkomen van glossolalie, ten minste van de late tweede eeuw tot de achtentiende of negentiende eeuw, is zeer zeldzaam en frequent obscuur ... Origenes, in de derde eeuw, en Chrysostomos, in de vierde, hebben beiden dikwijls afgegeven op de verslagen van spreken in talen, en verwierpen de continue validiteit ervan. Augustinus, in de vroege vijfde eeuw, schreef dat glossolalie een teken was dat enkel past in bijbelse tijden” [Richard Quebedeaux, *The New Charismatics*, pp. 20-21.]

Het commentaar van Chrisostomos is het waard te noteren:

“Deze hele plaats is erg obscuur [in zijn commentaar op de referenties van talen in 1 Korinthiërs] en deze obscuriteit wordt voortgebracht door onze onwetendheid van de feiten waarnaar verwezen wordt en door hun ophouden, iets wat toen voorkwam, maar nu niet langer plaatsvindt” [*Homilies*, XXIX, 1]

Met andere woorden, Chrysostomos die schreef in de 4de eeuw, erkende dat de gave van talen, zoals beschreven door Paulus, iets was dat voorkwam in Paulus' dagen, maar dat niet langer plaatsvond in Chrysostomos' dagen. Hij verwijst naar het "ophouden" van deze gave.

Cleon Rogers schreef het volgende:

"Het is significant dat op de gave van talen niet gezinspeeld wordt en er wordt niets van gevonden in enige geschriften van de post-apostolische vaders" [John MacArthur, Jr., *The Charismatics*, p. 169].

Het is belangrijk op te merken dat de gave van talen genoemd wordt in 1 Korinthiërs, een van Paulus' vroegste brieven, maar niet genoemd wordt in enige latere brieven van Paulus. Dit suggereert dat de gave van talen kan opgehouden zijn nog vóór de canon van de Schrift afgesloten werd.

2) DE CONTEXTUELE BENADERING

Deze benadering zoekt te bepalen wanneer de talengave ophield te bestaan door het onderzoek van de context van 1 Korinthiërs 13:8 ("talen ... zij zullen ophouden"). De belangrijkste boodschap van dit hoofdstuk kan als volgt samengevat worden:

1. **Er zijn drie dingen die zullen ophouden (vers 8: profetie, talen, kennis).**
2. **Er zijn drie dingen die zullen blijven (vers 13: geloof, hoop, liefde).**
3. **Er is één ding dat nooit vergaat (vers 8: liefde).**

Dit geeft drie tijdsperiodes aan:

1. De tijd dat de gaven van profetie, talen en kennis in werking waren. Deze waren speciale openbarende gaven die God gaf in de dagen van de vroege kerk.
2. De tijd dat de gaven van profetie, talen en kennis ophielden (vers 8) en de deugden van geloof, hoop en liefde zouden blijven (vers 13). Dit is de huidige tijd.
3. De tijd waarin enkel liefde overblijft, terwijl geloof en hoop niet overblijven. Geloof zal vervangen worden door zien (2 Korinthiërs 5:7; Hebrëeën 11:1) en hoop zal vervangen worden door realisatie (Romeinen 8:24-25). Dit is de eeuwige staat.

Deze passage leert duidelijk dat er een tijdsperiode moet zijn vóór de eeuwige staat waarin de gave van talen, profetie en kennis niet langer werkzaam zijn, en de deugden van geloof, hoop en liefde nog steeds werkzaam zijn. Dit spreekt de leer tegen van hen die zeggen dat de gave van talen door God wordt gegeven tot in onze huidige tijd.

Voor een gedetailleerde studie van 1 Korinthiërs 13, zie *First Corinthians 13 and Temporary Gifts* : <http://www.middletonbiblechurch.org/doctrine/onecor13.htm> . En ook "Een korte verklaring van 1 Korinthiërs 13:8-13": <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/1Kor13.pdf> .

3) DE BENADERING VAN DOELGERICHTHEID

Wat was het doel van de talengave? Als het doel van talen gekend is, dan is het mogelijk te bepalen wanneer de talen ophielden. Het argument van doelgerichtheid kan zo gesteld worden: Tongen hielden op wanneer ze niet langer het doel dienden waarvoor ze gegeven werden. (Net zoals het doel van een kam ophield voor een man die kaal werd: de kam is dan niet langer nodig).

Er is slechts één plaats in het Nieuwe Testament waar Paulus ons het doel vertelt van de gave van talen:

"In de wet staat geschreven: Door mensen die een andere taal spreken, en door andere lippen zal Ik spreken tot dit volk, en ook dan zullen zij niet naar Mij luisteren, zegt de Heere. ²²Zo zijn de andere talen dus tot een teken, niet voor hen die geloven, maar voor de ongelovigen ..."
(1 Korinthiërs 14:21-22).

In vers 21 citeert Paulus Jesaja 28:11-12. Paulus wist dat de sleutel tot het begrijpen van het bijbelse doel van talen wordt gevonden "in de wet", dat is, in de oudtestamentische geschriften. Wat leert het Oude Testament over talen? Wat was de betekenis en het doel van tongen in oudtestamentische tijden? Als er vreemde, buitenlandse talen werden gesproken, wat betekende dit dan?

Jesaja 28 is niet de enige passage in het Oude Testament die gaat over de betekenis van vreemde talen. Verscheidene van zulke passages tezamen tonen een ontvucherend bijbels principe: een principe dat herhaaldelijk werd gedemonstreerd in de geschiedenis:

Genesis 11

- God had een boodschap voor het volk (Genesis 9:1, 7).
- Het volk weigerde naar God te luisteren (Genesis 11:4).
- God veroorzaakte talen die gehoord werden als een teken van oordeel (Genesis 11:7).
- Een verspreiding was het gevolg (Genesis 11:8).

Deuteronomium 28

- God had een boodschap voor Zijn volk (Deuteronomium 28:1).
- Het volk weigerde naar God te luisteren (Deuteronomium 28:15).
- God bracht een onverstaanbare taal in als een teken van oordeel (Deuteronomium 28:49).
- Een verspreiding was het gevolg (Deuteronomium 28:64-65).

Jeremia 5

- God had een boodschap voor Zijn volk (Jeremia 4:1).
- Het volk weigerde naar God te luisteren (Jeremia 5:3).
- God bracht een onverstaanbare taal in als een teken van oordeel (Jeremia 5:15).
- Een verspreiding was het gevolg (Jeremia 5:19).

Jesaja 28

- God had een boodschap voor Zijn volk (Jesaja 28:12a).
- Het volk weigerde naar God te luisteren (Jesaja 28:12b).
- God bracht een onverstaanbare taal in als een teken van oordeel (Jesaja 28:11).
- Een verspreiding was het gevolg (Jesaja 28:13).

VERGELIJK DE TEGENOVERGESTELDE WAARHEID IN JESAJA 33

De context is het millennium. God veroorzaakt dat er GEEN onbegrijpelijke taal wordt gehoord, aangevend dat Israël de zegen van God zal genieten. Er zal dan geen verspreiding meer zijn!

“Het onbeschaamde volk zult u niet meer zien, het volk met zo’n onbegrijpelijke taal dat je het niet begrijpen kunt, met die bespottelijke tongval; het is niet te verstaan” (Jesaja 33:19).

Het herhaalde patroon in het Nieuwe Testament:

- God had een boodschap voor Zijn volk (Mattheüs 11:28; vgl. Jeremia 4:1; Jesaja 28:12).
- Het volk weigerde naar God te luisteren (Mattheüs 23:37).
- God veroorzaakte vreemde talen om gehoord te worden als een teken van oordeel (Handelingen 2, 10, 19, enz.)
- Verspreiding volgde (Mattheüs 23:38; 24:2).

* * * * *

De gave van talen diende als een teken van oordeel voor ongelovig Israël. Dat teken van oordeel was niet meer nodig nadat het oordeel was gekomen. In 70 nC. brachten de Romeinen onder generaal Titus de Christus-afwijzende natie Israël tot hun finale ondergang. Sinds 70 nC. is het ongetwijfeld zo dat Israël onder het oordeel van God staat. Daarom moet geconcludeerd worden dat talen als

tekengave niet langer nodig was na 70 nC. De laatste historische vermelding van de talengave wordt gevonden in 1 Korinthiërs, dat geschreven werd in ong. 55 nC. Er is geen historisch bewijs dat de echte talengave ooit actief was na 70 nC. Talen dienden hun doel, en talen hielden op zoals God zei door de apostel Paulus (1 Korinthiërs 13:8).

De ruimte staat ons hier niet toe een meer gedetailleerde ontwikkeling van bovengenoemde punten te geven, maar voor een uitgebreide bespreking zie:

<http://www.middletownbiblechurch.org/tongues/tongues9.htm> en

<http://www.middletownbiblechurch.org/tongues/tongues.htm> (boek van George Zeller).

11. Kunnen ongeredde mensen in talen spreken?

De bijbelse gave van talen was de bovennatuurlijke bekwaamheid om te spreken in een buitenlandse taal welke de spreker nooit had geleerd. Een ongered persoon zou deze God-gegeven bekwaamheid nooit kunnen bezitten. Geestelijke gaven zijn gegeven aan gelovigen, op het punt van hun redding, niet aan ongelovigen.

Het fenomeen in onze moderne tijd van het spreken van extatische uitingen (glossolalie, “tongen”) is iets heel anders. Er zijn talloze voorbeelden van ongeredde mensen die in dit soort van “talen” spreken. Hierna slechts enkele:

1) In de tweede eeuw spraken de Montanisten in tongen. Het volgende verslag is een beschrijving van Montanus en zijn volgelingen door Eusebius in zijn *Kerkgeschiedenis*:

“Montanus, in zijn ongebreidelde ambitie de top te bereiken, stelde zich open aan de tegenstander, werd vervuld met spirituele opwinding en verviel plots in een soort van trance en onnatuurlijke extase. Hij raasde, en begon onzin te praten, en profeteerde op een manier die in conflict stond met de praktijk van de Kerk die van generatie op generatie doorgegeven werd van bij het begin. Van dezen die naar zijn namaakuitingen luisterden raakten sommigen geërgerd, en aanzagen hem als een bezetene, een demonenman in de greep van een geest van dwaling, iemand die de massa's in beroering brengt. Zij berispten hem en trachtten zijn gebrabbel te stoppen, met in gedachten het onderscheid met wat van de Heer kwam, en Zijn waarschuwing om waakzaam te zijn voor de komst van valse profeten. ... Daarna hitste hij hen op wier geest gesloten was voor de echte waarheid, en deed hij er zo twee opkomen - vrouwen die hij vulde met de namaakgeest, zodat zij op gekke wijze brabbelden, inopportuun en wild, zoals Montanus zelf”.

Volgens Eusebius was deze praktijk van tongenspreken geheel tegengesteld aan de praktijk van de kerk. Inderdaad, Montanus en zijn volgelingen werden geëxcommuniceerd uit de kerk.

2) Irenaeus schreef het volgende met betrekking tot de ketter Marcus uit de tweede eeuw:

Marcus zei tegen een vrouw: “Ontvang eerst van mij, en door mij, de gave van Charis ...” De vrouw: “Ik heb nog nooit geprofeteerd, en evenmin weet ik hoe te profeteren”. Marcus: “Open uw mond, spreek wat dan ook wat er opkomt bij u, en u zult profeteren”. Zij dan, ijdel opgeblazen en opgetogen door deze woorden, en erg opgewonden in de ziel door de verwachting dat het zijzelf is die moet profeteren, met haar hart dat wild klopt van emotie, bereikt de vereiste graad van vermetelheid, en ijdel zowel als schaamteloosheid, en uit sommige onzinnigheden zoals die aan haar gebeuren, zoals kan verwacht worden van iemand met een lege geest” [Irenaeus *Adversus Haereses* (“Tegen de ketteren”)].

De leiders van de vroege kerk erkenden dat zo'n emotionele uitbraken van tongenspreken, niet uit God was. Het was een fenomeen dat aangemoedigd werd door ketteren.

3) De Cevenol priesters die in Frankrijk leefden in de late 17de eeuw, spraken ook in tongen. Zij waren gebrandmerkte ketteren wegens hun onvervulde profetieën. [John MacArthur Jr., *The Charismatics*, p. 169].

4) De Shakers ontstonden in 1747 door een vrouw. Leerstellig was zij helemaal verward en hield er ketterse zienswijzen op na, in het bijzonder over de Persoon van Christus.

“Er wordt gezegd dat om het vlees te doden zij een praktijk instelde, van mannen en vrouwen die naakt dansten terwijl zij in tongen spraken” [Charles Smith, *Tongues in Biblical Perspective*, p. 17-18].

5) Voorbeelden van spreken in tongen worden gevonden binnen de Mormoonse kerk (een sekte):

“Helemaal bij het begin, met Joseph Smith, hebben mormonen tongen geaccepteerd als een gelidige gave voor moderne tijden. Toen hun tempel in Salt Lake City werd ingewijd, spraken honderden ouderlingen in tongen” [Charles Smith, *Tongues in Biblical Perspective*, p. 18.]

6) De volgelingen van Edward Irving (19de eeuw) spraken in tongen. Dezen hadden openbaringen die de Schrift tegenspraken, profetieën bleven onvervuld en zij promootten verschillende foute leringen. [Zie John MacArthur Jr., *The Charismatics*, p. 170 and see also Arnold Dallimore’s excellent biography, *Forerunner of the Charismatic Movement--The Life of Edward Irving* (Moody Press, 1983).]

7) Vandaag is het een gekend feit dat mensen die niet belijden christenen te zijn, in tongen spreken:

“Hedendaagse Sjamanen (toverdokters, priesters of medicijnmannen) in Haïti, Groenland, Micronesië en landen in Afrika, Australië, Azië en Noord- en Zuid-Amerika spreken in tongen. Verscheidene groepen gebruiken drugs om de extatische staat en de uitingen te stimuleren. Voodoo beoefenaars spreken in tongen. Boeddhisten en Shintopriesters werden gehoord in tongen te spreken. Moslims hebben in tongen gesproken, en een oude traditie vertelt dat Mohammed zelf in tongen sprak” [Charles Smith, *Tongues in Biblical Perspective*, p. 20-21. For further documentation of unsaved people speaking in tongues, look up the article on “glossolalia” in *The Encyclopedia Britannica*.]

8) Er zijn vandaag veel mensen betrokken in de moderne charismatische beweging, die in tongen spreken, maar die geen helder begrip hebben van de redding of het evangelie van genade, of wat het betekent wedergeboren te zijn. Zij hebben een ervaring gehad maar zij hebben geen eeuwig leven (1 Johannes 5:11-12).

12. Wat is er mis met het spreken van talen vandaag? Een samenvatting

1) In charismatische kringen wordt het spreken in ‘tongen’ gesteld als iets dat iedereen zou moeten zoeken, maar in het Nieuwe Testament zijn talen een gave die niet aan iedere gelovige werd gegeven (1 Korinthiërs 12:8-11, 30). De talengave was een relatief onbelangrijke gave (staat als laatste in de lijst van 1 Korinthiërs 12:28), alhoewel ze een stichtende waarde had indien ze correct gebruikt en vertaald werd.

2) De bijbelse gave van talen was een bovennatuurlijke en God-gegeven bekwaamheid om te spreken in een taal die de persoon nooit had geleerd. De moderne zogenaamde gave van tongen is een extatische, emotionele uiting van onzinnig gebrabbel die niet kan vertaald worden en die geen enkele taalkundige inhoud heeft.

3) Er is niet één gebod in de hele Bijbel dat de gelovige vertelt in talen te spreken, en 24 van de 27 boeken van het Nieuwe Testament zeggen absoluut niets over de gave van talen.

4) De feiten van de geschiedenis geven aan dat de ware gave van talen ophield, erg vroeg in de geschiedenis van de kerk, en er is geen vers in de Bijbel dat aangeeft dat deze gave zou terugkomen in de laatste dagen.

5) De gave van talen was een tijdelijke gave die haar doel diende en daarna niet langer nodig was, en dus niet langer werd gegeven. Ze diende als een teken van oordeel voor het ongelovige Israël, en een indicatie dat God de natie Israël ging opzij zetten en een nieuw programma begon met Zijn Kerk. Er bestaat geen melding van de echte talengave in de Bijbel of in de seculiere geschiedenis na 70 nC. (de verwoesting van Jeruzalem door de Romeinen).

6) Zoals eerder besproken, is het soort van spreken in “tongen” dat vandaag plaatsvindt, een gekend psychisch fenomeen dat beoefend werd door ketterse groepen, heidenen, sektariërs en niet-christenen doorheen de eeuwen.

“Glossolalie of spreken in tongen is niet beperkt tot de christelijke ervaring. Extatische uitingen van een goddelijk geïnspireerde natuur worden vermeld in vroege Egyptische geschriften. Het Orakel van Delphi, Dodona, en Epirus, onder vele anderen die beweerden te profeteren, vertoonden glossolalie middels de geesten van de doden. Plato preeft ‘vier soorten van irrationele ervaringen: de goddelijke waanzinnigheid van liefde, profetie, Dionysische extase, en poëtische intuïtie’, en zowel Plutarchus als Virgilius maakten melding van fenomenen die op glossolalie geleken” [*The Psychology of Speaking in Tongues* by John P. Kildahl (Harper & Row, 1972), p. 11].

7) Veel van wat zich aandient als “tongentaal” staat haaks op de regels in 1 Korinthiërs 14, wat een andere indicatie is dat dit fenomeen niet uit God is. Hierna enkele regels van de apostel Paulus:

- Niet meer dan drie mensen mochten in talen spreken, bij elke gelegenheid (1 Korinthiërs 14:27).
- De talensprekers moesten ieder op hun beurt spreken, niet allen tegelijk (1 Korinthiërs 14:27).
- Wanneer er in talen wordt gesproken moet er ook een interpretatie (vertaling door een vertaler) van de talen zijn (1 Korinthiërs 14:27-28).
- De vrouwen mochten niet in talen spreken in de vergadering (1 Korinthiërs 14:34-35).

Ga naar gelijk welke charismatische samenkomst en u zal daar zien dat deze regels overtreden worden. God wil dat er orde is: “Laat alle dingen op een **gepaste wijze** en in goede **orde** gebeuren” (1 Korinthiërs 14:40).

Voor een uitgebreide bespreking zie: <http://www.middletonbiblechurch.org/tongues/tongues.htm> (boek van George Zeller).

Lees verder over talen/tongen:

- Spreken in tongen?: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/tongen-koch.pdf>
- Spreken in tongen? Waarom?: http://www.verhoevenmarc.be/PDF/spreken_in_talen.pdf
- Ik spreek in tongen meer dan u allen: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/Tongen-Rendal.pdf>
- Waarom ik niet langer in tongen spreek: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/Waarom-niet-Tongen.pdf>
- Tongen waren een teken voor ongelovig Israël: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/tongen-tekenIsrael.pdf>
- 50 Dingen die u moet weten over tongen: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/50dingen.pdf>
- Een geheime gebedstaal?: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/gebedstaal.pdf>
- Rëma versus Logos: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/rema-logos.pdf>
- Verborgenheden in 1 Korinthiërs 14?: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/1Kor14.pdf>

En over de tijdelijke geestelijke gaven:

Tijdelijke Geestelijke gaven in het Lichaam van Christus:

http://www.verhoevenmarc.be/PDF/Heilige-Geest_les13.pdf

Een korte verklaring van 1 Korinthiërs 13:8-13: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/1Kor13.pdf>

De apostolische tekenen en wonderen: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/tekenen&wonderen.pdf>

De pinksteramnestie voor de joden: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/Pinksteramnestie.pdf>

De tijd van bijzondere gaven liep af: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/genezingsgave.pdf>

De aflopende pinksteramnestie: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/pinksterdwaling.pdf>

Tekengaven niet voor vandaag: http://www.verhoevenmarc.be/PDF/Markus16_17-18.pdf